

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

21 december 2015

WETSVOORSTEL

**tot wijziging van het Strafwetboek
wat de strafbaarstelling van de aanranding
van de eerbaarheid betreft**

VERSLAG VAN DE EERSTE LEZING

NAMENS DE COMMISSIE
VOOR DE JUSTITIE
UITGEBRACHT DOOR
MEVROUW **Sophie DE WIT**

INHOUD

Blz.

I.	Inleidende uiteenzetting van mevrouw Carina Van Cauter, mede-indienster van het wetsvoorstel	3
II.	Artikelsgewijze bespreking en stemmingen	3

Zie:

Doc 54 **0699/ (2014/2015):**

001: Wetsvoorstel van de heer Dewael c.s.
002 tot 004: Amendementen.
005: Erratum.

Zie ook:

007: Tekst aangenomen door de commissie (eerste lezing).

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

21 décembre 2015

PROPOSITION DE LOI

**modifiant le Code pénal
en ce qui concerne l'incrimination
de l'attentat à la pudeur**

RAPPORT DE LA PREMIÈRE LECTURE

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DE LA JUSTICE
PAR
MME **Sophie DE WIT**

SOMMAIRE

Pages

I.	Exposé introductif de Mme Carina Van Cauter, coauteure de la proposition de loi	3
II.	Discussion des articles et votes	3

Voir:

Doc 54 **0699/ (2014/2015):**

001: Proposition de loi de M. Dewael et consorts.
002 à 004: Amendements.
005: Erratum.

Voir aussi:

007: Texte adopté par la commission (1re lecture).

**Samenstelling van de commissie op de datum van indiening van het verslag/
Composition de la commission à la date de dépôt du rapport**

Voorzitter/Président: Philippe Goffin

A. — Vaste leden / Titulaires:

N-VA Sophie De Wit, Sarah Smeyers, Goedele Uyttersprot,
Kristien Van Vaerenbergh
PS Eric Massin, Laurette Onkelinx, Özlem Özen
MR Gilles Foret, Philippe Goffin, Gautier Calomne
CD&V Sonja Becq, Raf Terwingen
Open Vld Egbert Lachaert, Carina Van Cauter
sp.a Johan Vande Lanotte
Ecolo-Groen Stefaan Van Hecke
cdH Christian Brotcorne

B. — Plaatsvervangers / Suppléants:

Christoph D'Haese, Koenraad Degroote, Daphné Dumery, Johan Klaps,
Hendrik Vuye
Paul-Olivier Delannoy, Willy Demeyer, Ahmed Laaouej, Karine Lalieux
Benoît Friart, Luc Gustin, Philippe Pivin, Stéphanie Thoron
Griet Smaers, Els Van Hoof, Servais Verherstraeten
Katja Gabriëls, Dirk Janssens, Sabien Lahaye-Battheu
David Geerts, Karin Jiroflée
Marcel Cheron, Benoît Hellings
Francis Delpérée, Vanessa Matz

C. — Niet-stemgerechtigd lid / Membre sans voix délibérative:

DéFI Olivier Maingain

N-VA	:	Nieuw-Vlaamse Alliantie
PS	:	Parti Socialiste
MR	:	Mouvement Réformateur
CD&V	:	Christen-Democratisch en Vlaams
Open Vld	:	Open Vlaamse liberalen en democraten
sp.a	:	socialistische partij anders
Ecolo-Groen	:	Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen
cdH	:	centre démocrate Humaniste
VB	:	Vlaams Belang
PTB-GOI	:	Parti du Travail de Belgique – Gauche d'Ouverture
DéFI	:	Démocrate Fédéraliste Indépendant
PP	:	Parti Populaire

Afkortingen bij de nummering van de publicaties:

DOC 54 0000/000: Parlementair document van de 54e zittingsperiode +
basisnummer en volgnummer
QRVA: Schriftelijke Vragen en Antwoorden
CRIV: Voorlopige versie van het Integraal Verslag
CRABV: Beknopt Verslag
CRIV: Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag
en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken
(met de bijlagen)

PLEN: Plenum
COM: Commissievergadering
MOT: Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)

Abréviations dans la numérotation des publications:

DOC 54 0000/000: Document parlementaire de la 54e législature, suivi
du n° de base et du n° consécutif
QRVA: Questions et Réponses écrites
CRIV: Version Provisoire du Compte Rendu intégral
CRABV: Compte Rendu Analytique
CRIV: Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le
compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu
analytique traduit des interventions (avec les an-
nexes)
PLEN: Séance plénière
COM: Réunion de commission
MOT: Motions déposées en conclusion d'interpellations
(papier beige)

Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers

Bestellingen:
Natieplein 2
1008 Brussel
Tél.: 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.dekamer.be
e-mail : publicaties@dekamer.be

De publicaties worden uitsluitend gedrukt op FSC gecertificeerd papier

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants

Commandes:
Place de la Nation 2
1008 Bruxelles
Tél.: 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.lachambre.be
courriel : publications@lachambre.be

Les publications sont imprimées exclusivement sur du papier certifié FSC

DAMES EN HEREN,

Uw commissie heeft dit wetsvoorstel besproken tijdens haar vergaderingen van 15 juli en 8 december 2015.

I. — INLEIDENDE UITEENZETTING VAN MEVROUW CARINA VAN CAUTER, MEDE-INDIENSTER VAN HET WETSVOORSTEL

Mevrouw Carina Van Cauter (Open Vld), mede-indienster van het wetsvoorstel, verduidelijkt dat momenteel aanranding van de eerbaarheid enkel strafbaar is indien deze gepaard gaat met geweld of bedreiging. Er wordt daarom voorgesteld om ook in geval van afwezigheid van toestemming de aanranding van de eerbaarheid strafbaar te stellen.

II. — ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING EN STEMMINGEN

Artikel 1

Dit artikel betreft de constitutionele bevoegdheidsgrondslag.

Er worden geen opmerkingen over gemaakt.

*
* *

Artikel 1 wordt eenparig aangenomen.

Art. 2

Dit artikel strekt tot de vervanging van artikel 373, eerste lid, van het Strafwetboek.

Mevrouw Carina Van Cauter (Open Vld) merkt op dat in het licht van recente cassatierechtspraak (zie arrest P.13 0714F van 27 november 2013 en arrest P.14 0293.N van 31 maart 2015) vastgesteld moet worden dat het wetsvoorstel DOC 54 0699/001 nog niet op punt staat aangezien het geen antwoord geeft op de overwegingen van het Hof van Cassatie dat “het lichaam van het slachtoffer (...) daarenboven tegen zijn wil betrokken (moet) zijn bij een handeling die het slachtoffer, op het ogenblik dat die handeling wordt gesteld, in verlegenheid brengt omdat deze in strijd is met de algemene opvatting van de goede zeden” en er dus een interactie vereist is tussen dader en slachtoffer.

Om aan dit probleem te verhelpen zou ofwel voyeurisme gedefinieerd kunnen worden en dient deze

MESDAMES, MESSIEURS,

Votre commission a examiné cette proposition de loi au cours de ses réunions des 15 juillet et 8 décembre 2015.

I. — EXPOSÉ INTRODUCTIF DE MME CARINA VAN CAUTER, COAUTEURE DE LA PROPOSITION DE LOI

Mme Carina Van Cauter (Open Vld), coauteure de la proposition de loi, explique qu’à l’heure actuelle, l’attentat à la pudeur n’est punissable que s’il s’accompagne de violences ou de menaces. C’est pourquoi il est proposé d’incriminer également l’attentat à la pudeur en cas d’absence de consentement.

II. — DISCUSSION DES ARTICLES ET VOTES

Article 1er

Cet article concerne le fondement constitutionnel de compétence.

Il ne donne lieu à aucune observation.

*
* *

L’article 1er est adopté à l’unanimité.

Art. 2

L’article à l’examen tend à remplacer l’article 373, alinéa 1er, du Code pénal.

Mme Carina Van Cauter (Open Vld) fait observer qu’il convient de constater, à la lumière de la jurisprudence récente de la Cour de cassation (arrêt P.13 0714F du 27 novembre 2013 et arrêt P.14 0293.N du 31 mars 2015), que la proposition de loi DOC 54 0699/001 n’est pas encore au point étant donné qu’elle ne répond pas aux considérations de la Cour de cassation selon lesquelles “le corps de la victime doit en outre être impliqué contre son gré dans un acte qui, au moment où il est posé, embarrasse la victime car il est contraire à la conception générale des bonnes mœurs”, une interaction entre l’auteur et la victime étant donc requise en l’espèce.

Pour remédier à ce problème, on pourrait tout d’abord envisager de définir le voyeurisme et de le mettre sur le

handeling dan gelijk gesteld te worden met aanranding van de eerbaarheid (“als aanranding van de eerbaarheid wordt gestraft...”).

Sommige auteurs (cf. SCHUERMANS, F., T. Strafr., 2012, blz. 478-479) menen dat de nood aan een dergelijke definitie niet evident is. Anderen zijn dan weer voorstander van een aangepaste strafbaarstelling van voyeurisme (cf. STEVENS, L., R.W. 2014-15, blz. 1522).

Er zijn landen bekend waar in de wetgeving geopteerd werd voor een definitie van voyeurisme, zoals bijvoorbeeld de *Sexual Offences Act*, 2003, Section 67 (Verenigd Koninkrijk).

Ofwel wordt geopteerd voor de autonome strafbaarstelling van onder meer de opzettelijke aantasting van de seksuele integriteit (of de aantasting door verrassing of als list) maar dan als onderdeel van de bescherming van de privacy waarop eenieder recht heeft. Deze optie draagt de voorkeur weg, omdat de denkrichting die erin bestaat te vertrekken van de aanranding van de eerbaarheid om de feiten van voyeurisme strafbaar te stellen minder geschikt lijkt. Dit omdat feiten van voyeurisme een andere problematiek betreffen dan de aanranding van de eerbaarheid. Deze laatste soort daden houden een “aanranding” in, dit wil zeggen een aantasting van de seksuele integriteit die het slachtoffer moet ondergaan of een handeling die op zichzelf de seksuele integriteit aantast omdat deze handeling van aard is om het schaamtegevoel van het slachtoffer te kwetsen op het moment zelf van het stellen ervan.

Feiten van voyeurisme daarentegen, hebben niet zo zeer betrekking op een vorm van seksuele agressie, dan wel op een schending van de privacy en meer bepaald op een schending van de seksuele intimiteit, zodat het verkiesbaar lijkt er een autonome incriminatie van te maken. Dezelfde redenering heeft er bijvoorbeeld ook toe geleid om er bij de strafbaarstelling van “moreel geweld” te opteren voor de nieuwe incriminatie van belaging, eerder dan het begrip “slagen en verwondingen” uit te breiden.

In een aantal andere (eveneens Angelsaksische) landen bestaat er inderdaad wetgeving die beide elementen nauw aan elkaar linkt, door de schending van de privacy strafbaar te stellen (in omstandigheden waar het slachtoffer ervan kan en mag uitgaan dat hij zich in een situatie bevindt waar zijn privacy effectief gerespecteerd zal worden), wanneer die schending seksueel getint is omdat:

— het bespiede of gefilmde slachtoffer zich op een plaats bevindt waar redelijkerwijze kan verwacht worden

même pied que l’attentat à la pudeur (“sera puni comme un attentat à la pudeur...”).

Certains auteurs (cf. SCHUERMANS, F., T. Strafr., 2012, pp. 478-479) estiment que l’instauration d’une telle définition n’est pas forcément nécessaire. D’autres préconisent une incrimination adaptée du voyeurisme (cf. STEVENS, L., R.W. 2014-15, p. 1522).

Plusieurs pays ont choisi d’inscrire une définition du voyeurisme dans leur législation. C’est notamment le cas du *Sexual Offences Act*, 2003, Section 67, adopté au Royaume-Uni.

On pourrait également opter pour une incrimination autonome de l’atteinte intentionnelle à l’intégrité sexuelle (ou de l’atteinte par surprise ou par ruse), par exemple, en veillant toutefois à intégrer celle-ci dans la protection de la vie privée dont chacun doit bénéficier. Cette option doit être privilégiée, car le raisonnement consistant à punir les faits de voyeurisme en se fondant sur l’attentat à la pudeur semble moins adéquat. En effet, le voyeurisme et l’attentat à la pudeur sont deux problématiques distinctes. Les actes relevant de cette dernière catégorie constituent un “attentat”, c’est-à-dire une atteinte à l’intégrité sexuelle subie par la victime ou un acte qui constitue en soi une atteinte à l’intégrité sexuelle parce qu’il est de nature à susciter la honte de la victime au moment où il est posé.

Les faits de voyeurisme, en revanche, ne concernent pas tant une forme d’agression sexuelle qu’une violation de la vie privée et, plus particulièrement, une violation de l’intimité sexuelle, si bien qu’il semble préférable d’en faire une incrimination autonome. Un raisonnement identique a par exemple conduit, dans le cadre de l’incrimination de la “violence morale”, à opter pour la nouvelle incrimination de harcèlement, plutôt que d’élargir la notion de “coups et blessures”.

Dans plusieurs autres pays (y compris anglo-saxons), il existe effectivement une législation qui lie étroitement les deux éléments en incriminant la violation de la vie privée (dans des circonstances où la victime peut partir du principe qu’elle se trouve dans une situation où sa vie privée sera effectivement respectée), lorsque cette violation a une connotation sexuelle, pour les raisons suivantes:

— la victime espionnée ou filmée se trouve à un endroit où l’on peut raisonnablement supposer que la

dat het slachtoffer naakt is of zich zal ontkleden, dan wel een expliciete seksuele daad zal stellen;

— het bespiede of gefilmde slachtoffer effectief naakt is, zich ontkleedt of een expliciete seksuele daad stelt en de bespieding of de opname precies gebeurt met het doel het slachtoffer in die omstandigheden te bespieden of te filmen;

— de bespieding of de opname gebeurt met een seksuele bedoeling.

Hier kan verwezen worden naar bijvoorbeeld naar artikel 162 van de “Code Criminel du Canada” of naar de “Revised Code of Washington” (cf. RCW 9A.44 115).

Volledigheidshalve is ook het arrest nr. 5786/08, inzake Söderman t./ Zweden van 12 november 2013 van de Grote Kamer van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens het vermelden waard, waarbij met 16 stemmen tegen 1 werd beslist, dat het Zweedse recht indertijd onvoldoende het recht op bescherming van het privéleven waarborgde door het niet voorzien, voor een veertienjarige stiefdochter die het voorwerp had uitgemaakt van een heimelijke filmopname door haar stiefvader terwijl zij zich ontkleedde, van de mogelijkheid tot het instellen van hetzij een strafrechtelijke, hetzij een burgerlijke vordering.

Voor de strafmaten wordt gekeken naar wat in het Strafwetboek bepaald is voor aanranding met geweld.

Mevrouw Carina Van Cauter c.s. dient derhalve amendement nr. 1 tot vervanging van artikel 2 van het wetsvoorstel (DOC 54 0699/002). Het amendement beoogt de invoeging van een artikel 374bis in het Strafwetboek.

Daarop wordt door dezelfde indieners amendement nr. 2 (DOC 54 0699/003) ingediend. Dit amendement vervangt amendement nr. 1. Voor de verantwoording wordt verwezen naar de verantwoording bij het amendement. Het voorziet in een nieuwe regeling die technisch gezien beter op punt staat dan de in het wetsvoorstel en amendement nr. 1 voorgestelde regeling.

*
* *

Amendement nr. 2 tot vervanging van artikel 2 wordt eenparig aangenomen. Bijgevolg vervalt amendement nr. 1.

victime est nue ou qu'elle va se déshabiller, ou qu'elle se livrera à un acte sexuel explicite;

— la victime espionnée ou filmée est effectivement nue, elle se déshabille ou elle se livre à un acte sexuel explicite et l'espionnage ou l'enregistrement vidéo a précisément pour but d'espionner ou de filmer la victime dans ces circonstances;

— l'espionnage ou l'enregistrement vidéo poursuit un objectif sexuel.

En l'espèce, on peut par exemple renvoyer à l'article 162 du Code criminel du Canada ou au *Revised Code of Washington* (cf. RCW 9A.44 115).

Dans un souci d'exhaustivité, il convient de mentionner également l'arrêt n° 5786/08, dans l'affaire Söderman c. Suède du 12 novembre 2013 de la Grande Chambre de la Cour européenne des droits de l'homme, dans lequel il a été décidé, par 16 voix contre une, que le droit suédois ne garantissait pas suffisamment, à l'époque, le droit à la protection de la vie privée en ne prévoyant pas, pour une belle-fille de quatorze ans qui avait été filmée furtivement par son beau-père alors qu'elle se déshabillait, le possibilité d'exercer une action soit pénale, soit civile.

En ce qui concerne les taux de la peine, nous nous référons à ce que prévoit le Code pénal pour un attentat à la pudeur commis avec violences.

Mme Carina Van Cauter et consorts présentent par conséquent l'*amendement n° 1* (DOC 54 0699/002), qui tend à remplacer l'article 2 de la proposition de loi. Cet amendement tend à insérer un article 374bis dans le Code pénal.

Les mêmes auteurs présentent ensuite l'amendement n° 2 (DOC 54 0699/003), qui tend à remplacer l'amendement n° 1. Pour la justification, il est renvoyé à la justification de l'amendement. Il prévoit un nouveau dispositif qui, d'un point de vue technique, est une amélioration par rapport au système proposé dans la proposition de loi à l'examen et dans l'amendement n° 1.

*
* *

L'amendement n° 2 tendant à remplacer l'article 2 est adopté à l'unanimité. L'amendement n° 1 devient par conséquent sans objet.

Art. 3 (*nieuw*)

Mevrouw Carina Van Cauter c.s. dient amendement nr. 3 in tot invoeging van een artikel 3 (DOC 54 0699/003). Het amendement beoogt de invoeging van een artikel 371/1 in het Strafwetboek.

Het amendement beoogt de rechtstreekse bespiegeling of de bespiegeling door middel van een technisch of ander hulpmiddel van een ontbloot persoon of een persoon die een expliciete seksuele daad stelt, strafbaar te stellen. De voorgestelde regeling bepaalt welke voorwaarden moeten vervuld zijn voordat er sprake is van een misdrijf. Voor het overige wordt verwezen naar de verantwoording bij het amendement.

De heer Christian Brotcorne (cdH) heeft er geen bezwaar tegen dat men voyeurisme strafbaar stelt. Wel heeft hij vragen bij de vooropgestelde strafmaat. Bovendien vraagt hij zich af welke dringende omstandigheden kunnen verantwoorden dat het wetsvoorstel onverwijld door de Kamer wordt aangenomen.

De heer Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) heeft evenmin principiële problemen met de beoogde strafbaarstelling. Hij wenst wel dat er een sluitende regeling wordt aangenomen. In dat verband vraagt hij vooreerst de bevestiging dat de in het voorgestelde artikel 371/1, eerste lid, 1°, bepaalde voorwaarden cumulatief zijn.

Bovendien wil hij meer uitleg over de onder het vierde gedachtestreepje opgenomen voorwaarde die betrekking heeft op de plaats waar de geobserveerde persoon zich bevindt. De spreker geeft twee voorbeelden van situaties die zijns inziens op het eerste gezicht voldoen aan de daar bepaalde voorwaarde, maar waarin het niet wenselijk zou zijn dat de persoon die opnames gemaakt heeft, daarvoor zou kunnen worden vervolgd omdat de beelden werden gemaakt met het oog op bewijsvoering. Dit is een uiterst belangrijke kwestie, omdat gefilmde daders alles in het werk zullen proberen te stellen om een veroordeling te vermijden.

Een eerste voorbeeld heeft betrekking op een verkrachting. Stel: een persoon is, staande op het balkon van zijn appartement, per toeval getuige van een gewelddadige verkrachting in de achtertuin van een woning in het gezichtsveld van het appartement. Wanneer die persoon met zijn smartphone beelden maakt om ze over te maken aan de politie, kan hij dan vervolgd worden van voyeurisme? Het slachtoffer en de dader bevinden zich immers op "een private plaats (...) in omstandigheden waar (die) in redelijkheid (kunnen) verwachten dat (hun) privacy niet zal worden geschonden".

Art. 3 (*nouveau*)

Mme Carina Van Cauter et consorts présentent l'amendement n° 3, qui tend à insérer un article 3 (DOC 54 0699/003). Cet amendement tend à insérer un article 371/1 dans le Code pénal.

Cet amendement tend à incriminer l'espionnage direct ou en recourant à un moyen technique ou autre d'une personne dénudée ou se livrant à un acte sexuel explicite. Le dispositif proposé détermine les conditions qui doivent être remplies pour qu'il soit question d'une infraction. Pour le surplus, il est renvoyé à la justification de l'amendement.

M. Christian Brotcorne (cdH) n'a aucune objection contre l'incrimination du voyeurisme. Il s'interroge cependant sur le taux de la peine préconisée. Il s'interroge en outre sur les circonstances urgentes qui peuvent justifier que la proposition de loi soit adoptée sans retard par la Chambre.

M. Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) n'a pas non plus opposé au principe de l'incrimination visée. Il souhaite toutefois qu'une réglementation exhaustive soit adoptée. À cet égard, il demande tout d'abord la confirmation que les conditions prévues à l'article 371/1, alinéa 1er, 1°, proposé sont cumulatives.

Il souhaite, en outre, plus de précisions concernant la condition reprise sous le quatrième tiret concernant l'endroit où se trouve la personne observée. L'intervenant donne deux exemples de situations qui, selon lui, satisfont à première vue à la condition prévue au tiret précité, mais dans lesquelles il ne serait pas souhaitable que la personne qui a fait des enregistrements puisse être poursuivie pour ce motif parce que les images ont été faites en vue de recueillir des preuves. Ce point est d'une extrême importance parce que les auteurs filmés tenteront de tout mettre en œuvre pour éviter une condamnation.

Un premier exemple concerne un viol: une personne, se trouvant sur le balcon de son appartement, est témoin, par hasard, d'un viol avec violence dans le jardin d'une habitation dans le champ visuel de l'appartement. Si cette personne en fait un enregistrement vidéo afin de le remettre à la police, peut-elle être poursuivie pour voyeurisme? La victime et l'auteur se trouvent en effet "en un lieu privé dans des circonstances où ces derniers peuvent raisonnablement partir du principe que leur vie privée sera effectivement respectée".

Een tweede voorbeeld heeft betrekking op een geval van straatprostitutie. Stel: een bewoner van een straat waarin er aan straatprostitutie wordt gedaan, maakt filmopnames zodat hij met deze beelden naar de politie kan stappen. Kan deze persoon worden vervolgd voor voyeurisme?

Mevrouw Carina Van Cauter (Open Vld) verwijst naar haar inleidende uiteenzetting waarin omstandig wordt uitgelegd waarom er plots moet worden voorzien in een strafbaarstelling van voyeurisme.

Wat betreft de vraag in verband met de strafmaat, merkt mevrouw Van Cauter op dat er inderdaad in de nabije toekomst een alomtvattende analyse en evaluatie van de gepaste strafmaat zal moeten worden doorgevoerd. Dat betekent echter niet dat er in de tussentijd moet worden gewacht met het wegwerken van lacunes in de wetgeving. Deze redenering geldt des te meer in situaties die maatschappelijk onduelbaar zijn, zoals in het geval van voyeurisme. De spreekster wijst erop dat voor dit misdrijf dezelfde strafmaat wordt voorgesteld als voor aanranding van de eerbaarheid met geweld of bedreiging.

Mevrouw Van Cauter bevestigt ook dat de in artikel 371/1, eerste lid, 1°, bepaalde voorwaarden cumulatief zijn. Aangaande de voorbeelden die de spreker gaf, wordt opgemerkt dat daders bij het plegen van een misdrijf er rederlijkerwijze niet mogen van uitgaan beschermd te zijn tegen inmeningen in de persoonlijke levenssfeer (de voorwaarde onder het vierde gedachtestreepje is dus niet vervuld). Wanneer er, zoals in het voorliggende geval, beelden worden gemaakt om met misdrijf doeltreffender te kunnen vervolgen, dan zal er geen privacy-schending zijn.

De heer Koen Geens, minister van Justitie, sluit zich aan bij het standpunt van mevrouw Van Cauter.

Mevrouw Sonja Becq (CD&V) voegt daaraan toe dat, hares inziens, het maken van de beelden in de aangehaalde voorbeelden, ook kan worden gedekt door de rechtvaardigingsgrond van de noodtoestand.

*
* *

Amendement nr. 3 tot invoeging van artikel 3 wordt eenparig aangenomen.

Art. 4 tot 23 (*nieuw*)

Mevrouw Carina Van Cauter (Open Vld) c.s. dient achtereenvolgens de amendementen nrs. 4 tot 23 die

Un deuxième exemple concerne un cas de prostitution de rue: un habitant d'une rue, dans laquelle la prostitution de rue est pratiquée, fait des enregistrements vidéo afin de pouvoir les transmettre à la police. Cette personne peut-elle être poursuivie pour voyeurisme?

Mme Carina Van Cauter (Open Vld) renvoie à son exposé introductif où elle explique abondamment les raisons pour lesquelles il faut soudain incriminer le voyeurisme.

En ce qui concerne la question du degré de la peine, l'intervenante admet qu'il faudra procéder, dans un futur proche, à une analyse et à une évaluation globales de la hauteur de la peine adéquate. Mais cela ne signifie pas pour autant qu'il faut tolérer les lacunes dans la législation dans l'intervalle. Ce constat est d'autant plus vrai dans le cadre de situations socialement intolérables, comme dans le cas du voyeurisme. L'intervenante souligne que, pour cette infraction, on propose le même taux de peine que pour l'attentat à la pudeur avec violence ou menace.

Mme Van Cauter confirme également que les conditions énoncées à l'article 371/1, alinéa 1er, 1°, sont cumulatives. Quant aux exemples cités par l'intervenant, il est fait observer que des auteurs, lorsqu'ils commettent une infraction, ne peuvent partir du principe qu'ils sont protégés de toute immixtion dans leur vie privée (la condition énoncée au quatrième tiret n'est donc pas remplie). Lorsque, comme dans le cas cité, des images sont réalisées en vue de poursuivre plus efficacement l'infraction, il ne pourra y avoir de violation de la vie privée.

M. Koen Geens, ministre de la Justice, se rallie au point de vue de Mme Van Cauter.

Mme Sonja Becq (CD&V) ajoute qu'à son avis, la réalisation d'images peut également, dans les exemples cités, être couverte en invoquant l'état de nécessité comme cause de justification.

*
* *

L'amendement n° 3, tendant à insérer l'article 3, est adopté à l'unanimité.

Art. 4 à 23 (*nouveaux*)

Mme Carina Van Cauter (Open VLD) et consorts présentent successivement les amendements n°s 4 à

ertoe strekken de artikelen 4 tot 23 in te voegen (DOC 0699/004 en 005). Met die amendementen, die technisch van aard zijn, wordt beoogd om de van kracht zijnde wetgeving aan te passen aan de invoering van het nieuwe misdrijf *voyeurisme*. Er worden geen opmerkingen over gemaakt.

*
* *

De amendementen nrs. 4 tot 23 worden achtereenvolgens en eenparig aangenomen.

*
* *

Op vraag van *mevrouw Carina Van Cauter (Open Vld)* zal de commissie overeenkomstig artikel 83.1 van het Kamerreglement overgaan tot een tweede lezing van de door de commissie aangenomen artikelen van het wetsvoorstel.

De rapporteur,

Sophie DE WIT

De voorzitter,

Philippe GOFFIN

23 tendant à insérer les articles 4 à 23 (DOC 0699/005). Ces amendements, qui sont de nature technique, visent à adapter la législation en vigueur à la suite de l'introduction de la nouvelle infraction "voyeurisme". Ils ne donnent lieu à aucune observation.

*
* *

Les amendements n°s 4 à 23 sont successivement adoptés à l'unanimité.

*
* *

À la demande de *Mme Carina Van Cauter (Open VLD)*, la commission procédera, conformément à l'article 83.1 du règlement de la Chambre, à une deuxième lecture des articles de la proposition de loi adoptés par la commission.

La rapporteuse,

Sophie DE WIT

Le président,

Philippe GOFFIN